

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně: ■■■. s.r.o., IČ ■■■, se sídlem ■■■, zastoupená Mgr. Martinem Pintou, advokátem se sídlem Mozartova 679/21, 460 01 Liberec, proti žalované: Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát, se sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2014, čj. ČOI 123940/13/O100/2500/13/14/HI/Št,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České obchodní inspekce, ústředního inspektorátu, ze dne 16. 6. 2014, čj. ČOI 123940/13/O100/2500/13/14/HI/Št, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Příkazem ředitele České obchodní inspekce, inspektorátu Ústeckého a Libereckého, bylo na základě § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (dále též jen „zákon o PHM“) rozhodnuto, že žalobkyně porušila § 3 odst. 1 zákona o PHM tím, že v době kontroly dne 15. 5. 2013 ve své provozovně: Čerpací stanice ■■■, ■■■, prodávala bezolovnatý automobilový benzin BA 95 Super, který nesplňoval požadavky na jeho jakost a složení podle § 3 odst. 1 písm. b), přílohy č. 2 vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále též jen „vyhláška o PHM“), neboť neodpovídal ČSN EN 228 (2013) a nesplňoval tři ukazatele jakosti podle přílohy č. 1 vyhlášky o PHM, když ukazatel jakosti v bodu 1. Oktanové číslo výzkumnou metodou (OČVM) byl zjištěn 94,4 po korekci (namísto min. 94,6), ukazatel jakosti v bodu 2. Oktanové číslo motorovou metodou (OČMM) byl zjištěn 84,2 po korekci (namísto min. 84,5) a ukazatel jakosti v bodu

5.3 Konec destilace byl zjištěn při teplotě 240,8 °C (namísto max. 214,0 °C). Tím se kontrolovaná společnost dopustila správního deliktu podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM, za což jí byla podle § 9 odst. 10 písm. b) zákona o PHM uložena pokuta ve výši 200.000 Kč.

[2] V příkazu bylo skutkově odůvodněno, že na základě podnětu, ve kterém spotřebitel poukazoval na nekvalitní benzin Natural 95, který dne 3. 5. 2013 natankoval u čerpací stanice žalobkyně na adrese ■■■■■, provedli inspektoři České obchodní inspekce dne 15. 5. 2013 odběr vzorků motorové nafty a automobilového benzínu BA 95 Super u jmenované čerpací stanice. Laboratorně bylo následně zjištěno, že vzorek č. 78/25/13 paliva BA 95 Super nesplňoval požadavek na jeho jakost složení podle § 3 odst. 1 písm. b), přílohy č. 2 vyhlášky MPO, neboť neodpovídal ČSN EN 228 (2013) a nesplňoval tři ukazatele jakosti podle přílohy č. 1 vyhlášky o PHM.

[3] Zjištěný správní delikt byl hodnocen především z pohledu velikostí odchylek nevyhovujících ukazatelů pohonné hmoty jako méně závažný, když zejména konec destilace nad 220 °C představoval možné nebezpečí pro technický stav motorů (snížení výkonu a zvýšení spotřeby) a až nad 250 °C by představoval nebezpečí poškození motoru při dlouhodobém používání. V projednávaném případě byl konec destilace zjištěn při 240,8 °C. Další nevyhovující ukazatel týkající se nedodržení oktanového čísla nepředstavoval technický problém pro novější typy vozidel, jejichž motory mají elektronickou oktanovou regulaci reagující na oktanové číslo v rozmezí od 91 do 98 oktanových jednotek. Zde docházelo k poškození zákazníků snížením výkonu motoru a zvýšením spotřeby paliva. Jiná situace mohla nastat u starších motorů, které nemají oktanovou regulaci, ale pouze odstředivou a podtlakovou regulaci předstihu zážehu. Na nižší oktanové číslo, než je okamžitý oktanový požadavek motoru, vzhledem k otáčkám, zatížení, teplotě motoru a vnějším podmínkám, mohly reagovat škodlivým klepáním v důsledku nekontrolovaného zapalování. Při krátkodobém použití paliva s nízkým oktanovým číslem by nemělo u starších motorů dojít k jejich poškození.

[4] Způsob spáchání správního deliktu nasvědčoval tomu, že došlo ke kontaminaci benzínu naftou v důsledku provozní nekázně při rozvozu paliva. Za nesplnění požadavků podle § 3 odst. 1 zákona o PHM je však objektivně odpovědný ten, kdo pohonné hmoty prodává nebo vydává. Žalobkyně neprokázala, že by vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.

[5] Ohledně následků správního deliktu, který poškozoval práva blíže nezjištěného počtu spotřebitelů na prodej výrobku odpovídající stanovené jakosti, bylo konstatováno, že zjištěné odchylky představovaly možné nebezpečí pro technický stav motoru, zejména při dlouhodobém používání, a snižovaly komfort jízdy způsobený snížením výkonu motoru a zvýšením jeho spotřeby.

[6] Jako polehčující okolnost bylo hodnoceno to, že ze strany žalobkyně se jednalo o první zjištěné porušení této povinnosti, a že bezprostředně po zjištění kontaminace benzínu ze dne 3. 5. 2013 provedla určitá opatření, která však nebyla dostatečná, neboť až do doby odběru vzorku dne 15. 5. 2013 prodáváný benzin BA 95 Super nedosahoval stanovené jakosti.

[7] Při určení výše pokuty bylo dbáno na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalobkyni byla uložena pokuta při dolní hranici zákonem stanovené sazby a ve výši, kterou bylo možno považovat za přiměřenou vzhledem k menší závažnosti zjištěné odchylky v jakosti kontrolované pohonné hmoty a možným následkům. Uložená pokuta by tak měla mít účel jak sankční, tak i preventivní. Žalobkyně nebyla ke dni vydání rozhodnutí vedena v insolvenčním rejstříku na adrese <http://isir.justice.cz>.

[8] Proti příkazu podala žalobkyně odpor, o němž bylo rozhodnuto ředitelkou České obchodní inspekce, inspektorátu Ústeckého a Libereckého, ze dne 14. 10. 2013, čj. ČOI/115825/13/2500, tak, že žalobkyni za totožný správní delikt byla uložena pokuta ve výši 150.000 Kč.

[9] Prvostupňový správní orgán osvědčil skutkové i právní závěry přijaté v dříve vydaném příkazu, jakož i hodnocení přitěžujících a polehčujících okolností při stanovení pokuty. K uložení sankce dodal, že tato se svou výší nevymyká pokutám ukládaným správním orgánem v obdobných případech, kdy např. rozhodnutím ze dne 8. 1. 2013, čj. ČOI 141733/120100/000/12/13/Hy/Št, dostupném na stránkách www.coi.cz/spotrebitel/rozhodnuti PHM, byla za dvojnásobné zjištění porušení stejných parametrů uložena sankce 800.000 Kč. Prvostupňový správní orgán nicméně snížil původně uloženou pokutu z 200.000 Kč na 150.000 Kč, která podle jeho názoru více odpovídá všem okolnostem projednávaného případu a menší závažnosti zjištěných odchylek v jakosti kontrolované pohonné hmoty a možným následkům. Uložená pokuta by tak měla mít účel jak sankční, tak i preventivní. Žalobkyně nebyla ke dni vydání rozhodnutí vedena v insolvenčním rejstříku na adrese <http://isir.justice.cz>.

[10] Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná změnila výrok prvostupňového rozhodnutí v právní kvalifikaci tak, že benzin BA 95 Super nesplňoval požadavky na jeho jakost a složení podle § 3 odst. 1 písm. a) [nikoli b)], přílohy č. 2 vyhlášky o PHM. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[11] Žalovaná konstatovala, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci. Ztotožňuje se tak se závěrem, že se žalobkyně dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku prvostupňového rozhodnutí a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledala též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

[12] Žalovaná zdůraznila, že k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM postačuje pouhé zjištění porušení právní povinnosti. Odpovědnost za daný správní delikt je odpovědností objektivní, kdy ke spáchání správního deliktu může dojít i zcela nezaviněně. Z písemností založených ve spisu, zejména z vysvětlení vzniklé situace ze dne 23. 5. 2013 a z příloženého zápisu o vzniklé škodě ze dne 3. 5. 2013 plyne, že došlo ke kontaminaci benzínu motorovou naftou z důvodu chyby řidiče dodavatele, který omylem přečerpával motorovou naftu do nádrže na benzin. Po zjištění této chyby byla motorová nafta odčerpána a do nádrže byl umístěn benzin. Tato opatření byla zohledněna ve prospěch

žalobkyně při určování výše sankce, avšak žalovaná, shodně s orgánem prvního stupně, nepovažuje tato opatření za dostatečné k naplnění liberačního důvodu stanoveného v § 10 odst. 1 zákona o PHM.

[13] Žalovaná neshledala důvod ke snížení výše uložené pokuty, když prvostupňovým správním orgánem bylo dostatečně přihlédnuto k tomu, že žalobkyně učinila po zjištění kontaminace pohonné hmoty dne 3. 5. 2013 určitá opatření, i k tomu, že se žalobkyně daného správního deliktu v minulosti nedopustila. Prvostupňový správní orgán rovněž zhodnotil výši odchylek od stanovených jakostních limitů a možné následky vyplývající z používání takto nejakostních pohonných hmot a následně snížil výši uložené pokuty oproti pokutě uložené příkazem o 50.000 Kč.

[14] Pokud jde o pokuty ukládané v obdobných případech, žalovaná poukázala na své rozhodnutí ze dne 27. 2. 2013, čj. ČOI 160129/12/O100/1000/13/13/Hy/Št, kterým byla uložena společnosti Starkon – Stará říše pokuta ve výši 450.000 Kč, u které byl zjištěn prodej nejakostního benzínu BA 95 Super, nedostatky byly zjištěny ve stejných ukazatelích jako v případě žalobce – konec destilace zjištěn v 304,5 °C, OČMM bylo zjištěno 83,9 a OČVM 92,7, jednalo se tedy o větší odchylky než v nyní posuzovaném případě. Všechna rozhodnutí jsou dostupná na www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele – Pokuty za nejakostní paliva. Žalovaná tak konstatuje, že výše pokuty uložená žalobkyni plně odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech. Žalovaná považuje uloženou pokutu za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu i pokutám ukládaným v obdobných případech a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky. Žalovaná závěrem informovala žalobkyni o možnosti požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách.

II. Žaloba

[15] Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně včas podanou žalobou, neboť má za to, že daným rozhodnutím byla zkrácena na svých právech v důsledku porušení svých práv předcházejícím řízením.

[16] Žalobkyně poukazuje na to, že porušení ustanovení zákona o PHM nezavinila. I samotné správní orgány konstatovaly, že pravděpodobnou příčinou vzniklých nedostatků bylo pochybení na straně řidiče dodavatele pohonných hmot, který spletl stáček šachty a do podzemní nádrže na BA 95 omylem stočil motorovou naftu. Když žalobkyně tuto skutečnost zjistila, učinila neprodleně všechna nutná opatření, tj. vyčerpala smíchanou směs BA 95 a motorové nafty, přičemž žalobkyně nedisponuje žádnými technickými možnostmi, které by jí umožňovaly postupovat jinak.

[17] Podle žalobkyně se jednalo o správní delikt méně závažný, což konstatoval i žalovaný. Velikost odchylek u oktanového čísla byla zcela minimální a nemohla vést k poškození motorových vozidel spotřebitelů. Ani konec destilace v hodnotě 240,8 °C nepředstavoval nebezpečí pro technický stav motorů.

[18] Žalobkyně zdůraznila, že se jednalo o první nedostatek za celou dobu jejího působení na trhu s pohonnými hmotami, přičemž v celé řadě kontrol obstála zcela bez problémů a zjištění jakýchkoli nedostatků.

[19] Žalobkyně dále upozornila na to, že ukončila pronájem čerpací stanice a skončila s podnikáním v oboru nákupu a prodeje pohonných hmot a nebude tak ani mít dostatek příjmů na uhrazení vysoké sankce, která se tímto pro ni stává likvidační.

[20] Poslední námitkou žalobkyně brojí proti výši uložené sankce, kterou považuje za vysokou, a to zejména s ohledem na pokuty ukládané v jiných případech, což žalobkyně dokumentovala přehledem uložených pokut jiným provozovatelům čerpacích stanic uveřejněných na serveru iDnes.cz dne 20. 10. 2013. Žalovaná je podle žalobkyně povinna při posuzování konkrétního případu vždy vzít v úvahu všechny relevantní okolnosti případu a při stanovení výše sankce zohlednit všechny polehčující okolnosti. Žalovaná tak neučinila a uložila žalobkyni nepřiměřeně přísnou sankci, která je srovnatelná se sankcemi, které správní orgán ukládá za ty nejzávažnější a opakovaná porušení zákona. Takové rozhodnutí žalované je projevem svévole a je tudíž v rozporu se zákonem.

III. Vyjádření žalované

[21] Ve vyjádření k žalobě žalovaná poukázala na to, že za správní delikt podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách lze podle § 9 odst. 10 písm. b) zákona o PHM uložit pokutu až do výše 5.000.000 Kč, žalobkyni tedy byla uložena pokuta ve výši 3 % zákonného rozpětí pro uložení sankce. Pokuta zcela odpovídá všem okolnostem případu.

[22] Podle žalované velikost odchylek u oktanového čísla byla posouzena spíše ve prospěch žalobkyně, výše odchylky u konce destilace byla naopak hodnocena v neprospěch žalobkyně. Vzhledem k výši odchylek a k tomu, že k poškození motorů může dojít až při dlouhodobějším používání takto nejakostní pohonné hmoty, byly následky správního deliktu hodnoceny ve prospěch žalobkyně. Žalovaná rovněž zohlednila ve prospěch žalobkyně, že se jednalo o první zjištěné porušení zákona o pohonných hmotách, i skutečnost, že žalobkyně přijala opatření k minimalizaci důsledku chyby dodavatele. Ve prospěch žalobkyně bylo rovněž prohlédnuto k tomu, že žalobkyně ukončila pronájem čerpací stanice.

[23] Žalovaná dále uvedla, že majetkové poměry pachatele deliktu nejsou zákonným kritériem pro učení výše sankce, protože žalovaná neměla za to, že by vzhledem k osobě žalobkyně a k výši sankce mohla být uložena pokuta likvidační a ani v odvolání nebyl namítán likvidační charakter pokuty, žalovaná se majetkovými poměry žalobkyně podrobně nezabývala. Nicméně žalovaná se vypořádala s námitkou žalobkyně, že pokuta neodpovídá pokutám ukládaným správním orgánem v obdobných případech, když shledala, že uložena pokuta se neodchyluje v neprospěch žalobkyně od pokut ukládaných v obdobných případech.

IV. Právní posouzení

[24] Podáním žaloby bylo před krajským soudem zahájeno řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu a z hlediska námitek žalobkyně; byl přitom vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[25] Jak vyplývá z obsahu správního spisu a z rozhodnutí vydaných ve správním řízení, žalobkyně byla shledána vinnou z porušení povinnosti prodávat nebo vydávat pohonné hmoty jen tehdy, pokud tyto pohonné hmoty splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami (§ 3 odst. 1 zákona o PHM). V souzené věci bylo orgány České obchodní inspekce zjištěno, že žalobkyně dne 15. 5. 2013 na své provozovně na adrese ■■■, prodávala bezolovnatý automobilový benzin BA 95 Super, který nesplňoval požadavky na jeho jakost, neboť neodpovídal ČSN EN 228 (2013) a nesplňoval tři ukazatele jakosti dle přílohy č. 1 vyhlášky o PHM. Skutková zjištění správních orgánů, jakož jejich hodnocení odporující podzákonným normám ostatně žalobkyně ani nerozpouje.

[26] Žalobkyně předně namítá, že ji nelze činit odpovědnou za spáchání správního deliktu, když tento nezavinila. Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o PHM, podle kterého pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, zakotvuje objektivní odpovědnost právnických a podnikajících fyzických osob za správní delikt, tj. odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění. Jak Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 9. 2. 2011, čj. 1 As 112/2010 – 9 (rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na internetové adrese www.nssoud.cz) „je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců ... by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona. Obligatočním znakem skutkové podstaty správního deliktu právnické osoby tedy není zavinění. K vyvození odpovědnosti postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě. I když je odpovědnost právnických osob za správní delikty odpovědností objektivní, neznamená to, že není nutné prokazovat splnění zákonných znaků skutkové podstaty správního deliktu. Je-li znakem skutkové podstaty objektivní stránka deliktu spočívající v konání (zde prodej nebo výdej pohonné hmoty, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách), je třeba k uznání odpovědnosti za správní delikt takové jednání prokázat.“

[27] Jak bylo uvedeno výše, vzorek č. 78/25/13 paliva BA 95 Super odebraného u žalobkyně na její čerpací stanici ■■■, nevyhovoval v řadě parametrů ČSN EN 228 (2013) a nesplňoval tři ukazatele jakosti dle přílohy č. 1 vyhlášky o PHM. Není tudíž pochyb o tom, že žalobkyni stíhá odpovědnost za správní delikt uvedený v § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM, neboť palivo BA 95 Super jí prodávané nesplňovalo požadavek na jakost stanovenou zvláštním právním předpisem.

[28] Žalobkyně zpochybňuje svou odpovědnost za uvedený správní delikt tím, že prokázala vynaložení veškerého úsilí, které po ní lze po právu požadovat, když žalobkyně nedisponuje žádnými technickými možnostmi, které by jí umožňovaly postupovat jinak. Z žaloby je zřejmé, že žalobkyně poukazuje na nedostatek svého zavinění a dovolává se aplikace § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, podle kterého právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby

porušení povinnosti zabránila. Toto ustanovení zákona o pohonných hmotách obsahuje obecný liberační důvod zprošťující pachatele správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách od objektivní odpovědnosti. Bylo na žalobkyni, aby snesla natolik přesvědčivý soubor tvrzení a důkazů, ze kterých by byla patrna absence jakékoliv možnosti škodlivému stavu zabránit. Zákon o pohonných hmotách prodejcem ukládá povinnost prodávat pouze pohonné hmoty splňující kvalitativní požadavky stanovené v prováděcím předpisu. Pokud se žalobkyně domáhá aplikace § 10 odst. 1 zákona o PHM, musela by prokázat, že ani přes veškeré úsilí, které bylo možné po ní požadovat k tomu, aby zabránila porušení povinnosti, se porušení povinnosti zabránit nepodařilo. Námitku, že žalobkyně učinila veškerá nutná opatření, když omylem stočenou naftu dodavatelem pohonných hmot do cisterny s bezolovnatým benzínem BA 95 Super odčerpala a cisternu doplnila palivem správným, ostatně zpochybňuje ve správním spise založené její vyjádření ze dne 23. 5. 2013, ve kterém žalobkyně uvedla, že pravděpodobně kvůli členitému dnu neodčerpala cisterna smíchaný produkt tzv. do sucha a muselo následně dojít k najmutí specializované firmy a kompletnímu vysušení nádrže. Soud se proto ztotožňuje s hodnocením žalované, že opatření učiněná žalobkyní nelze považovat za dostatečná k naplnění liberačního důvodu stanoveného v § 10 odst. 1 zákona o PHM.

[29] Namítá-li žalobkyně, že překročení jakosti bezolovnatého benzínu BA 95 Super bylo minimální a nemohlo vést k poškození motorových vozidel spotřebitelů ani nebezpečí pro technický stav motorů, pak soud podotýká, že tato námitka spočívá pouze na odlišném názoru žalobkyně ohledně hodnocení důsledků vyplývajících z překročení jakostních požadavků na pohonné hmoty prodávané na čerpací stanici žalobkyně. Žalobkyni není tvrzeno ani prokazováno, v čem se správní orgány obou stupňů mylí, a už vůbec jí není zpochybněno, že by k porušení její povinnosti prodávat nebo vydávat pohonné hmoty jen tehdy, pokud tyto pohonné hmoty splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, nedošlo. Hodnocení závažnosti správního deliktu je přitom otázkou úvahy o výši udělené sankce. Z napadeného rozhodnutí, jakož i z rozhodnutí prvostupňového správního orgánu přitom vyplývá, že z pohledu velikostí odchylek nevyhovujících ukazatelů bezolovnatého benzínu BA 95 Super, bylo porušení povinnosti žalobkyně hodnoceno jako méně závažné, což bylo zohledněno, spolu s dalšími okolnostmi, v udělení sankce při spodní hranici zákonného rozmezí, když podle § 9 odst. 10 písm. b) zákona o PHM bylo možno uložit pokutu až do výše 5.000.000 Kč,

[30] Stejně hodnotí soud i námitku týkající se toho, že se u žalobkyně jednalo o její první zjištěné porušení jakosti prodávané pohonné hmoty. Jak soud konstatoval v rekapitulační části, skutečnost, že se u žalobkyně jednalo o první zjištěné porušení povinnosti stanovené § 3 odst. 1 zákona o PHM, byla hodnocena jako polehčující okolnost, jež byla zohledněna ve výši stanovené sankce při spodní hranici zákonného rozmezí.

[31] Nedůvodnou je i námitka týkající se toho, že výše pokuty je pro žalovanou likvidační, neboť ukončila pronájem čerpací stanice a skončila s podnikáním v oboru nákupu a prodeje PHM a nebude tak ani mít dostatek příjmů na uhrazení vysoké sankce. V tomto směru lze odkázat na usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2014, čj. 59 A 100/2014-38, jímž byl zamítnut návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žaloby. Již v tomto usnesení bylo poukazováno na to, že argumentace žalobkyně nic neříká o celkových hospodářských

(majetkových) poměrech žalobkyně, do nichž je třeba velikost újmy promítnout. Není zřejmé, zda např. žalobkyně nevlastní movitý či nemovitý majetek, který by jí umožňoval čelit nepříznivým důsledkům napadeného rozhodnutí, jak uložená pokuta ovlivní její činnost či obnovení činnosti. Při nedostatku žalobních tvrzení tak nelze hodnotit uloženou pokutu jako zjevně nepřiměřenou s ohledem na majetkové poměry žalobkyně.

[32] Ohledně poslední námitky, již žalobkyně brojí proti výši uložené sankce, kterou považuje za vysokou, a to zejména s ohledem na pokuty ukládané v jiných případech, soud konstatuje, že pouhé srovnání výše pokut udělených jiným provozovatelům čerpacích stanic tak, jak byly prezentovány v médiích, nemůže zpochybnit úvahu, kterou byla žalovaná vedena při stanovení sankce v případě žalobkyně. Hodnocení přiměřenosti pokut je závislé na hodnocení řady skutkových okolností, bez jejichž znalosti není možné k takovému srovnání přistupovat. Ostatně žalovaná ve svém rozhodnutí provedla komparaci se svým rozhodnutím ze dne 27. 2. 2013, čj. ČOI 160129/12/O100/1000/13/13/Hy/Št, kterým byla uložena společnosti Starkon – Stará říše pokuta ve výši 450.000 Kč, kdy byly zjištěny větší odchylky od normy než v nyní posuzovaném případě. Tím podle názoru soudu osvědčila, že v případě souzené věci se nejedná o excesivní přístup při trestání žalobkyně. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že úvaha o výši uložené sankce je primárně věcí správního orgánu, který sankci ukládá a který tak nejlépe může ze znalosti své praxe diverzifikovat sankce za jednotlivé správní delikty. Úlohou soudu je provádět kontrolu jen z obecných hledisek, tj. zda sankce není uložena ve zjevně nepřiměřené výši, zda není zjevně diskriminační, není pro účastníka řízení likvidační apod.

[33] Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ani žalovaná svůj nesouhlas nevyjádřily ve stanovené lhůtě.

V. Náklady řízení

[34] O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 24. listopadu 2015

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu